

Wet gemeentelijke taak mogelijk maken asielopvangvoorzieningen

Toelichting systematiek

Uitgaande van inwerkingtreding per februari 2023

Benodigde aantal opvangplaatsen – februari

Bij AMvB wordt het aantal benodigde opvangplaatsen vastgesteld. Aansluitend wordt de vaste voorraad van het COA bezien: dit betreft het aantal duurzame opvanglocaties (meer dan 100 plaatsen voor een periode van meer dan 5 jaar). Ook wordt een uitvraag gedaan aan alle gemeenten om een duurzame opvanglocatie beschikbaar te stellen.

Om te bevorderen dat gemeenten deze duurzame opvangvoorzieningen mogelijk maken, wordt hiervoor gedurende drie maanden een uitkering van 2500 euro geboden. Met als doel de vaste voorraad van het COA structureel op te bouwen, het benodigde aantal per wet te verdelen opvangplaatsen te laten dalen en een dekkend opvanglandschap te realiseren.

De te verdelen opvangplaatsen – mei

De te verdelen taak onder de gemeenten wordt vastgesteld op basis van het benodigde aantal opvangplaatsen verminderd met de bestaande en nieuw aangeboden duurzame opvanglocaties.

Op basis van de in totaal te verdelen taak wordt een verdeling per Provincie gemaakt met een indicatie van het rekenkundige aantal per gemeente. Daarbij wordt ook gekeken naar de verdeling van specifieke opvangplaatsen, bijvoorbeeld ten behoeve van alleenstaande minderjarige vreemdelingen (AMV).

De verdeling aan de provinciale regietafels – t/m september

Op basis van deze verdeling over de Provincies, met een rekenkundig aantal per gemeente, starten de gesprekken. Een gemeente met een voorziening van meer dan 100 plekken voor een periode van meer dan 5 jaar kon tot 1 mei een beroep doen op de door het Rijk beschikbaar gestelde uitkering. Als de gemeente een beroep doet op deze uitkering, dan wordt het aantal meerplaatsen boven hun rekenkundig te leveren aandeel afgetrokken van het totaal aantal te realiseren opvangplaatsen. Hun inbreng aan de Provinciale regietafel betreft dan ook slechts het rekenkundige aantal. De meerplaatsen zijn dan immers al nationaal ingebracht.

De gemeente kan ook besluiten zijn meerplaatsen in te brengen aan de Provinciale Regietafel ten behoeve van een ruil (bijvoorbeeld mbt de opvang van statushouders of een andere voorziening).

Voor de opvangplaatsen die de Provincie meer realiseert dan 75 procent van hun provinciale aandeel, kunnen zij een beroep doen op een provinciale uitkering van 1500 euro per opvangplaats die naar rato verdeeld wordt over de gemeenten die meer dan hun rekenkundige aandeel leveren.

Als de gemeente besluit zijn meerplaatsen in te brengen aan de Provinciale Regietafel dan ontvangen zij geen

individuele uitkering en wordt het totaal aantal te realiseren plaatsen hier niet op in mindering gebracht. Mocht een gemeente besluiten na 1 mei een duurzame locatie te realiseren, dan kunnen zij ook alsnog een beroep doen op de beloning die hiervoor door het Rijk ter beschikking wordt gesteld. Deze is dan echter lager en eveneens op 1500 euro gesteld.

Vaststelling – september

Op basis van het verslag van de Provinciale Regietafel wordt de aldaar overeengekomen verdeling door de staatssecretaris vastgesteld.

In cijfers

Startend in 2023 betekent dit dat een aantal van 55.000 plekken moet worden gerealiseerd. Uitgaande van de huidige duurzame voorraad van het COA van 15.000 plekken moeten er nu ten hoogste 40.000 opvangplaatsen gevonden worden.

Op het aantal van 40.000 wordt het aantal nieuw aangeboden opvangplaatsen in mindering gebracht. Als gemeenten bijvoorbeeld 10.000 plaatsen aanbieden, dan zijn er nog 30.000 plaatsen over die per besluit verdeeld moeten worden.

Vooruitkijkend

Alle opvangplaatsen die op een duurzame wijze worden georganiseerd, maken vervolgens onderdeel uit van de vaste voorraad van het COA. Bij de volgende tranche in 2025 geldt dan dat er meer duurzame opvangplekken beschikbaar zijn die op de totaal te verdelen opvangplaatsen in mindering kunnen worden gebracht. Bij iedere tranche bouwt de vaste voorraad naar verwachting dus op. Waardoor er steeds meer opvangplaatsen voortkomen uit een duurzame vaste voorraad en minder opvangplaatsen tot stand hoeven te komen via een verdeling bij wet.